

तादृक्पुमान् ॥ १३ ॥ सारमेयामिषंशुनोमांसं ॥ १४ ॥ निषेकमित्युक्तेव्याचष्टे परिवादमिति दोषाप्जारजत्वादीन् ॥ १५ ॥ भस्मकूटेभस्मराशौखरइवाबुद्धिः रजसिदुःखेनिमज्जति ॥ १६ ॥ शालावकंश्वा
नमेवमनुष्यत्वेनलोकेगृहीतमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रत्युच्यमानःआक्षिप्यमाणएभिरसद्भिःनिशाम्यअभिभूयःअस्मैप्रत्युत्तरंमादेहीतिनिवारणीयः तदेवाह माभूरिति ॥ १९ ॥ दशार्धेनसंवृतांगुलिपंचकेनपा
णिना इदंसर्वंकुपितमूढेसिद्धमेव ॥ २० ॥ २१ ॥ इतिशांति०रा०चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥५॥ पितामहेति ॥ १॥ अयंनिदारूपः ॥ २॥ हितंअनिघं आयत्यांउत्तरकाले तदात्वेवर्तमा

तादृग्जनशतस्यापियद्दातिजुहोतिच ॥ परोक्षेणापवादीयस्तंनाशयतितक्षणात् ॥ १३ ॥ तस्मात्प्राज्ञोनरःसद्यस्तादृशंपापचेतसं ॥ वर्जयेत्साधुभिर्वर्ज्यसार
मेयामिषंयथा ॥ १४ ॥ परिवादंब्रुवाणोहिदुरात्मावैमहाजने ॥ प्रकाशयतिदोषांस्तुसर्पःफणमिवोच्छ्रितं ॥ १५ ॥ तंस्वकर्माणिकुर्वाणंप्रतिकर्तुंयइच्छति ॥ भ
स्मकूटइवाबुद्धिःखरोरजसिमज्जति ॥ १६ ॥ मनुष्यशालावकमप्रशांतंजनापवादेसततंनिविष्टं ॥ मातंगमुन्मत्तमिवोन्नदंतंत्यजेततंश्वानमिवातिरौद्रं ॥ १७ ॥
अधीरजुष्टेपथिवर्तमानंदमादपेतंविनयाच्चपापं ॥ अरिव्रतंनित्यमभूतिकामंधिगस्तुतंपापमर्तिमनुष्यं ॥ १८ ॥ प्रत्युच्यमानस्त्वभिभूयएभिर्निशाम्यमाभूस्त्वम
थार्तरूपः ॥ उच्चस्यनीचेनहिसंप्रयोगंविगर्हयंतिस्थिरबुद्धयोये ॥ १९ ॥ क्रुद्धोदशार्धेनहिताडयेद्वासपांसुभिर्वाविकिरेत्तुषैर्वा ॥ विवृत्यदंतांश्रुविभीषयेद्वासि
द्धिमुढेकुपितेनृशंसे ॥ २० ॥ विगर्हणांपरमदुरात्मनाकृतांसहेतयःसंसदिदुर्जनान्नरः ॥ पठेदिदंचापिनिदर्शनंसदानवाङ्मयंसलभतिकिंचिदप्रियं ॥ २१ ॥
इतिश्रीमहाभारतेशांतिप०राजध०टिट्टिभकंनामचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥५॥ युधिष्ठिरउवाच पितामहमहाप्राज्ञसंशयोमेमहा
नयं ॥ संछेत्तव्यस्त्वयाराजन्भवान्कुलकरोहिनः ॥ १ ॥ पुरुषाणामयंतातदुर्वृत्तानांदुरात्मनां ॥ कथितोवाक्यसंचारस्ततोविज्ञापयामिते ॥ २ ॥ यद्वितंराज्य
तंत्रस्यकुलस्यचसुखोदयं ॥ आयत्यांचतदात्वेचक्षेमवृद्धिकरंचतत् ॥ ३ ॥ पुत्रपौत्राभिरामंचराष्ट्रवृद्धिकरंचयत् ॥ अन्नपानेशरीरेचहितंयत्तद्वीहिमे ॥ ४ ॥
अभिषिक्तोहियोराजाराष्ट्रस्थोमित्रसंवृतः ॥ समुत्समुपेतोवासकथंरंजयेत्पजाः ॥ ५ ॥ योत्यसत्प्रहरतिःस्नेहरागबलात्कृतः ॥ इंद्रियाणामनीशत्वादसज्ज
नबुभूषकः ॥ ६ ॥ तस्यभृत्याविगुणतांयांतिसर्वंकुलोद्गताः ॥ नचभृत्यफलैरर्थैःसराजासंप्रयुज्यते ॥ ७ ॥

नकाले ॥ ३ ॥ ४ ॥ मित्रसुहृदौप्रत्युपकारमपेक्ष्यानपेक्ष्यचोपकर्तारौतद्वान् समुपेतः शौर्यादिनेतिशेषः ॥ ५ ॥ तथापिजितेन्द्रियत्वाद्भिगुणितभृत्यःसन्राज्येसुखंलभतेनवेतिप्रश्रार्थः सत्यपिसाधनांतरेभृत्यानामा
नुकल्याभावेराज्यंनश्यति तत्सद्भावेचसर्वान्कामान्फलतीत्युत्तरमाह योहीत्यादिना असत्प्रहरतिःइंद्रियाणामनिग्रहशीलः ॥ ६ ॥ भृत्यफलैः भृत्यबलप्राप्त्यैरर्थैर्धनादिभिः ॥ ७ ॥